

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianae Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 20. Sunt ne potentia aequales personae diuinae?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

LOCORVM COMMVNIVM

Matt. 19. Hinc vniuersæ tres personæ nõ sunt
Aug. lib. 8 cap. 1. de Trini. maioris deitatis, sicut nec veritatis
 & magnitudinis, quàm singulæ: nec
 singulæ minoris quàm omnes, sed æ-
 qualis sunt deitatis, & eadem deitas.

Quo patet, quod etsi Deus trinus
 est, nõ tamen triplex dici debet: quia
 vbi triplicitas, ibi duo plus quàm v-
 num, & tria plus quàm duo.

Caput 20.

*Suntne potentia æquales perso-
 næ diuinæ?*

A Equales sunt etiã diuinæ per-
 sonæ potentia: ita vt non ma-
 iorem potentiam habeat pa-
 ter filio, nec duo vel tres maiorem,
 quàm vnus. Quod verbo Christi osten-
 ditur: Omnia (inquit) quæ habet pa-
 ter, mea sunt: ergo & omnipotentia
 vtrique communis est.

Ioan. 16.

Nam si pater non generasset filiũ
 in potentia sibi æqualem, id certè fa-
 ctum foret, aut quia nolisset, aut nõ
 potuisset: quorũ vtruncq; falsum est:
 sic enim aut inuidus, aut impotens
 probaretur. Nam in rebus humanis
 pater filium, qua potest generat sibi
 æqualem: imò & meliorem & maio-
 rem, si posset. Deo tamen nihil esse po-
 test

Aug. lib. 3. cap. 7. cõt. Max.

test mai-
 ter filio.
 Nec in-
 ter filiu-
 do cand

Cuius se

V

li, vt si d-
 quantu-
 enim n-
 pprieta-
 altera e-
 Quo-
 persona-
 essentia-
 pater ef-
 eiusmo-
 doxos i-
 expone-
 nis gen-
 Quo-
 pturis e-
 clusua-
 tamen f-

test maius, aut melius: Vnde erit pater filio æqualis.

Nec impedit æqualitatem, quod pater filium genuerit, quia filius nascendo eandem naturam à patre accepit.

Caput 21

Cuius solitudinis nota est dictio Solus, adhibita personis diuinis?

Veræ sunt propositiones, in quibus dictio exclusiua, solus, ponitur cum vocula personali, vt si dixeris. Solus pater tantus est, quantus simul illi tres, &c. Per hoc enim non vna persona ab alia, sed proprietas relatiua vnius personæ ab altera excluditur.

Quod si dictio exclusiua de voce personali dicatur respectu nominis essentialis: vt solus pater est deus, vel pater est solus Deus, sicubi generis eiusmodi propositiones apud Orthodoxos inuenientur, commodè erunt exponendæ. Nobis aut ab hoc sermone genere omnino est abstinendum.

Quod si etiam vna persona in scripturis exprimatur cum dictione exclusiua, alia persona non expressa: ea tamen semper simul intelligitur propter

Aug. lib.

6 c. 7. de

trinit.

1. Tim. 6.

Aug. lib.

7. c. 9. de

trini.

Rom. 16.

Aug. lib.

9 c. 8. de

trini.